

Fucsia

La fucsia és una planta de flor original amb varietat de colors i d'un fullatge verd fosc, entroncada i ramificada en tiges vermellores; els seus colors van del blanc a tots els colors morats vermellosos i liles: generalment quasi totes són de colors barrejats formant uns bonics i vistosos penjolls.

És una planta que li agrada la semi-ombra però tampoc no té dificultats en desenrotllar-se a ple sol o bé a plena ombra. L'únic inconvenient és que si no té sol la planta floreix amb menys força i les flors cauen abans de marcir-se.

La seva reproducció és senzilla, es fa amb brots, més o menys com el gerani, generalment sempre arrela però cal tenir la precaució que, una vegada s'ha plantat l'esqueix, no deixar-lo al sol, val més tenir-lo uns trenta dies a l'ombra. No obstant, si voleu tenir unes plantes fortes i ufanes reproduïu-la quan comença a brotar la planta o sigui en acabar-se les gelades i quan els brots tenen uns deu centímetres, ja que es comença a morir de seguida que abonança el temps.

Actualment, que està tant de moda tenir els testos penjats, fora i dintre de les cases, és aquesta una planta indicada, tota vegada que llueix les seves flors a manera de penjoll, tenint per aquesta particularitat el sobrenom «D'arracades de la Reina». És originària d'Amèrica.

Si teniu jardí i la podeu plantar a terra, ben situada i tenint-ne cura, us donarà tantes flors que en podreu fer rams, encara que no és freqüent, ja que difícilment la gent es decideix a tallar flors d'aquesta planta, cosa que ella agraeix ja que això forma part de la poda que l'ajudarà a florir més generosament.

Montserrat Dalmau

GLOSES

No hi ha moda que no torni

De la nostra adolescència recordem, com un fet corrent, que l'home es deixava créixer la barba així que el pèl moixí esdevenia prou resistent per a omplir la part baixa de la cara, damunt del maxil·lar inferior, amb una suficient frondositat.

Potser era com un signe de virilitat que els homes lluien amb certa fatxanderia, enfront dels barbamecs que no tenien prou pèl a la cara, per bé que podien ser tan baronivois com els més barba-serrats que en presumien.

Vingué després una època en la qual la moda imposà la tendència a afaitar-se tota la part pilosa de la cara. Les cares rasurades ens arribaven d'Amèrica i n'eren els portadors més vistents, tant els rostres dels seus governants com, sobretot, els dels més cèlebres actors del cinema que aleshores naixia i s'expandia pel món amb una empenta sense aturador. Les maquinetes d'afaitar van fer aviat la competència a la tradicional navalla, i ens vinguérem tot seguit a la nova moda.

Tot d'una, però, les coses han tornat a canviar i ara s'imposa novament la barba abundosa al jovent del nostre temps. Potser fou Fidel Castro qui li va donar un atalagaor aire inconformista quan va prometre de no afaitar-se-la fins que no fos el vencedor.

Senyal d'inconformisme o no, la barba es va estenent com en temps dels nostres primers comtes, des de Guifred el Pilós; i ara ens esdevé que sovint no reconeixem els nostres amics, per poc que triguem a veure'ls. Passen, barbuts, pel nostre costat i ens saluden amatents, però no saltres no els identifiquem i els fem un posat distret que ens dol de debò, quan ens n'adonem massa tard per a correspondre-hi.

Potser valdria la pena —és un dir— que ens fessin saber el seu determini amb una senzilla targeta, com si haguessin canviat de pis.

Simplement, així: «Tinc el gust d'anunciar-vos que, a partir d'avui, he decidit deixar-me créixer la barba».

XIXU

UNICEF

Casino Club de Ritme

El passat diumenge, dia 13 de maig, tingué lloc a la Sala d'Art del Casino de Granollers-Club de Ritme la inauguració de l'Exposició de Dibuixos Infantils que coincideix amb l'Any del Nen que ha proclamat la UNICEF, constiuent el més simpàtic acte amb què podien sumar-se a aquest notable esdeveniment. Es tracta d'una formidable mostra de més de 400 dibuixos de nens de tots els països del món, que subscriuen així el seu més emocionat homenatge als postulats de la UNICEF.

Aquesta mostra està decidit que viatgi pels pobles de Catalunya, i en cada un d'ells, els seus nens hi afegiran obres pròpies, amb les quals es sumaran voluntats i deixarà constància que aquest gra de sorra que representa Catalunya en el mapa mundial, aglutina una gent que viu i sent com a propis els problemes de la gran família humana —i el de la infància és un dels més greus—, i col·labora amb la UNICEF en l'intent d'erradicar la misèria física i ambiental de tants països en els quals la infància es mou en unes condicions inírrhumanes.

Els dibuixos que es veuen en aquesta exposició són deliciosament ingenus. Segons l'edat tenen més o menys missatge o intenció, però del que no hi ha dubte, és que tots ells són un repte. Un repte i una esperança.

En la inauguració hi estigueren presents el Vicepresident de la UNICEF, senyor Rómulo Zaragoza, qui glosà els postulats de l'entitat que tan dignament representa. També hi assistiren diversos consellers i el senyor Alcalde, aquest va felicitar els organitzadors, i també es va felicitar de poder comptar la ciutat amb grups discrets però actius, que d'una forma abnegada i intel·ligent tan encertadament laboren per la cultura i la projecció ciutadana en diferents àmbits de civisme i sa esbargiment. També el president del Casino, senyor Muntal, va fer el pregó de l'any del nen, i la nena M.ª Dolors Pou i el nen Sitjes, llegiren un decàleg sobre els Drets del Nen, la qual cosa emocionà la concurrència. Portat l'acte amb discreció pel senyor Roca, tot seguit foren convocats els assistents a un Vi d'Honor.

En conjunt, un acte que honora l'entitat que el fa possible i la ciutat que en gaudeix, pel que no dubtem de remarcar als nostres conciutadans que no es perdin la contemplació d'aquesta mostra interessant per tants conceptes.

GARCIA CUEVAS

JOIER

Llistes de Boda ■ Regals d'Empresa

Santa Anna, 2 Telèfon 870 04 85 Granollers